

Ἡ παιδομάρτυς Ἁγία Φιλοθέη ἡ ἐν Ρουμανίᾳ*

7ῆ Δεκεμβρίου

Ἡ **ΑΓΙΑ** Μάρτυς Φιλοθέη καταγόταν ἀπὸ τὴν Βουλγαρία. Γεννήθηκε στὴν πόλι Τύρνοβο ἀπὸ ἀπλοὺς καὶ ἀγραμμάτους γονεῖς.

Στὴν πιδὸ τρυφερὴ τῆς ἡλικίας παρέμεινε ὀρφανὴ ἀπὸ τὴν εὐσεβῆ μητέρα τῆς, ἡ ὁποία τὴν εἶχε διδάξει τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία, τὴν ἐλεημοσύνη στοὺς πτωχοὺς, τὴν προσευχὴ καὶ ὅλα τὰ χριστιανικὰ καθήκοντα. Πράγματι, μεγαλώνοντας ἡ κόρη τῆς προώδευε στὴν ἀρετὴ καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πάσχοντας.

Ὁ πατέρας τῆς παντρεύτηκε πάλι καὶ ἡ ἄσπιλος παρθένος ὑπέφερε τὰ πάνδεινα ἀπὸ τὴν μητριὰ τῆς. Ὑπέμενε ὅμως τὰ πάντα γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Κάποια φορὰ τὴν ἔστειλε ἡ μητριὰ τῆς νὰ μεταφέρῃ φαγητὸ στὸν πατέρα τῆς, ὁ ὁποῖος ἐδούλευε στὸ χωράφι. Ἡ κόρη ὅμως ἀπὸ τὴν ἄδολο ἀγάπη ποὺ εἶχε γιὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ τὰ ὀρφανά, τοὺς ἐμοίρασε τὸ φαγητό, καθὼς τοὺς συναντοῦσε στὸ δρόμο.

Τὸ βράδυ ποὺ ἐπέστρεψε ὁ πατέρας τῆς κουρασμένος καὶ νηστικός ἐρώτησε τὴν γυναῖκα του, ἐὰν τοῦ ἔστειλε φαγητὸ καὶ ἐκείνη τοῦ εἶπε ὅτι τοῦ ἔστειλε μὲ τὸ κορίτσι του.

Τὴν ἐπομένῃ ἡμέρα ὁ πατέρας τῆς παραφύλαξε σ' ἓνα τόπο γιὰ νὰ

ιδῆ τί τὸ κάνει τὸ φαγητὸ ἢ κόρη του, ὅταν φεύγη ἀπὸ τὸ σπίτι.

Ὅταν λοιπὸν τὴν εἶδε νὰ τὸ μοιράζη στοὺς πτωχοὺς ὥρμησε μὲ ἕνα ρόπαλο κατεπάνω της. Τὴν ἔδεσε μὲ σχοινιά, τὴν κτυποῦσε καὶ τὴν τσαλαπατοῦσε μὲ τὰ πόδια του. Τὴν ὥρα ἐκείνη ἡ παρθένος Φιλοθέη παρέδωσε τὴν ψυχὴ της στὸν Θεὸ σὲ ἡλικία μόλις 11 ἐτῶν.

Ὅταν κατόπιν δοκίμασε ὁ παιδοκτόνος πατέρας της νὰ τὴν σηκώση, τὸ σῶμα της ἦταν τόσο βαρὺ, ὥστε τὸ ἄφησε καὶ ἐπῆγε στὸ Τύρνοβο, ὅπου παραδόθηκε στὶς Ἀρχές.

Εἰδοποιήθηκε καὶ ὁ Μητροπολίτης, ὁ ὁποῖος μὲ συνοδεία πολλῶν ἱερέων καὶ πλήθους χριστιανῶν ἦλθαν στὸν τόπο, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος.

Στὴν προσπάθειά τους νὰ μετακινήσουν τὸ ἱ. Λείψανο στάθηκε ἀδύνατον. Ἀπεφάσισαν νὰ μνημονεύσουν Μοναστήρια καὶ Ἐκκλησίες τῆς Βουλγαρίας, ἐνῶ συγχρόνως κρατοῦσαν τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος, μήπως εἶναι θέλημά της νὰ ἐγκατασταθῆ σὲ κάποιο ἱερὸ τόπο.

Ἀφοῦ ἐτελείωσαν τὴν μνημόνευσι τῶν ἱερῶν καθιδρυμάτων τῆς Βουλγαρίας καὶ τὸ Λείψανο παρέμενε ἀσήκωτο, ἄρχισαν νὰ μνημονεύουν Μοναστήρια καὶ Ἐκκλησίες τῆς Ρουμανίας. Ὅταν ἐμνημόνευσαν τὴν περικαλλὴ ἐκκλησίαν τῆς Μονῆς Κούρτεα τῆς Πόλεως Ἄρτζες, ἀμέσως τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἐλάφρωσε περισσότερο ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ φυσικὸ του βάρος. Τότε ὅλοι ἐγνώρισαν ὅτι εἶναι θέλημά της νὰ μεταφερθῆ στὴν Μονὴ ἐκείνη, μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα της.

Κατ' ἀρχάς, μετέφεραν τὸ Λείψανό της μὲ τιμὲς καὶ θυμιάματα στὴν μητροπολιτικὴ Ἐκκλησίαν τοῦ Τυρνόβου. Κατόπιν, εἰδοποίησαν τὸν ἡγεμόνα τῆς Ρουμανικῆς Χώρας Ράδο τὸν Μέγα, ὅτι ἡ Ἁγία Φιλοθέη ἐπιθυμεῖ νὰ ἔλθῃ στὴν Ρουμανικὴ Χώρα.

Ὁ ἡγεμὼν Ράδος μὲ ὅλο τὸν κλῆρο, τοὺς αὐλικοὺς καὶ πλῆθος λαοῦ ἐξῆλθε στὸν Δούναβι ποταμὸ γιὰ νὰ προὔπαντῆσῃ καὶ παραλάβῃ τὸ ἱερὸ αὐτὸ θησαύρισμα.

Τὸ μετέφερε στὴν Ἐκκλησίαν ποὺ εὐαρεστήθηκε νὰ κατοικήσῃ ἡ Ἁγία καὶ ἐκεῖ παραμένει μέχρι σήμερα πρὸς μεγάλη παρηγορίαν τοῦ εὐσεβοῦς ρουμανικοῦ λαοῦ.

Ἡ Ἁγία Φιλοθέη δοξάσθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ μὲ τὸ χάρισμα τῆς θαυματουργίας καὶ ἀφθαρσίας τοῦ σώματός της. Σήμερα τὸ ἱερό της Λείψανο, τοποθετημένο σὲ μικρὴ ἀργυρᾶ θήκη, εὐρίσκεται στὸ παρεκκλήσιο τῆς Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐπειδὴ ἡ μεγάλη ἡγεμονικὴ Ἐκκλησία διατηρεῖται ὡς ἱστορικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ μνημεῖο.

Κάθε χρόνο, ἐκτὸς τῶν καθημερινῶν ἐπισκέψεων τῶν Χριστιανῶν,

ἔρχονται χιλιάδες πιστοὶ γιὰ νὰ πανηγυρίσουν στὴν μνήμη μετακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τῆς Ἁγίας, ἡ ὁποία ἐορτάζεται στὶς 7 Δεκεμβρίου.

Τὸ Λεῖψανο τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Φιλοθέης εἶναι μία ἀστείρευτη πηγὴ ἰάσεων, ἓνας ἀνάργυρος ἰατρὸς τοῦ ὀρθοδόξου ρουμανικοῦ λαοῦ. Ἰδιαίτερα θεραπεύονται ἀσθενεῖς ἀπὸ ἐπιληψία.

Εἶναι ὅμως λυπηρό, διότι κανεὶς μέχρι τώρα δὲν ἐνδιαφέρθηκε ἀπὸ τοὺς θεραπευμένους πιστοὺς νὰ δώσῃ πληροφορίες γιὰ τὰ γενόμενα θαύματα τῆς Ἁγίας.

Ἐλπίζουμε ὅμως στὸν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς Ἀρχιμ. Κλήμεντα, ὁ ὁποῖος γνωρίζει πολλὰ θαύματα ἐκ παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ πρόσφατα, σὲ συνεργασία μὲ τὸν ἀκαταπόνητο ἐργάτη τοῦ ὀρθοδόξου ρουμανικοῦ Μοναχισμοῦ Ἱερομ. Ἰωαννίκιο Μπάλαν νὰ γράψουν καὶ δημοσιεύσουν ἔστω μερικὰ ἀπὸ τὰ θαύματά της πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ πνευματικὸ στηριγμὸ τῶν ὀρθοδόξων λαῶν μας.

(*) **Μοναχοῦ Δαμασκηνοῦ Γρηγοριάτου**, Ὀδοιπορικὸ τῆς Ὀρθοδόξου Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, σελ. 255-257, ἐκδόσεις ΑΘΩΣ, Πειραιεὺς 1986.